

R 4574 (page 85)

விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் மற்றும் நிஜமாக நீதிமானாக்கப்படுதல்

JUSTIFICATION BY FAITH AND ACTUALLY

“கற்பனையின்மேல் கற்பனையாகவும், பிரமாணத்தின்மேல் பிரமாணமாகவும்” தம்முடைய செய்தி முன்வைக்கப்படும் என்று தீர்க்கத்தரிசி மூலம் கர்த்தர் தெரிவித்துள்ளார் (ஏசாயா 28:10). எங்களிடத்தில் கடந்துவந்த சில கேள்விகளை வைத்துப்பார்க்கையில், நீதிமானாக்கப்படுதல் எனும் முக்கியமான பாடமானது இன்னமும் அனைவராலும் முழுமையாகவும், தெளிவாகவும் கிரகித்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பது தெரிகின்றது. இருதயத்தைக் காத்துக்கொள்வதுதான் முக்கியமான காரியமாக இருப்பினும், கர்த்தரால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிவு சம்பந்தமான ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்வது நமக்குத் தகுதியான காரியமேயாகும்; இப்படியாகத் தெய்வீகக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து காரியங்களை நாம் காண முடியத்தக்கதாக, நம்முடைய தலைகளைச் சரியாய் வைத்துக்கொள்ள முடிபவர்களாகக் காணப்படுவோம்.

நீதிமானாக்கப்படுதல் குறித்து, குறுகலான அல்லது விரிவான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கப்படலாம்; இரண்டுமே உண்மையே. உதாரணத்திற்கு “ஆபிரகாம் விசுவாசத்தினாலே நீதிமானாக்கப்பட்டார்” என்று நாம் சொல்லுகின்றோம்; இது உண்மையும் கூட. எனினும் இதில் மூன்று படிகள் காணப்படுகின்றது; இதில் இரண்டு படிகள் ஆபிரகாமுடையது மற்றும் ஒன்று கர்த்தருடையதாக இருக்கின்றது. இறுதிபடி இன்னமும் முழுமையாய் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆரணவிட்டு வெளியேறி, கானான் தேசத்திற்கு வரும்படியாக தேவன் ஆபிரகாமை அழைத்து, அவரோடு ஓர் உடன்படிக்கையினை பண்ணுவார் என்று தேவன் வாக்களித்தார். ஆரணவிட்டு வெளியேறும்போது ஆபிரகாம் நம்பிக்கைகொண்டிருந்தார்; கானானிற்குள் வந்தப் பிற்பாடும் தொடர்ந்து நம்பிக்கைகொண்டிருந்தார். ஏற்றவேளையில் தேவன் வாக்களித்திருந்ததுபோன்று, உடன்படிக்கையினை ஏற்படுத்தினார்; “அவருடைய சந்ததிக்குள் பூமியின் குடிகள் அனைவரும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள்” என்றும் உறுதியளித்தார். இந்த உடன்படிக்கை

R4574 : page 86

ஏற்படுத்தப்பட்ட காரியமானது, தேவனுக்கும் ஆபிரகாமிற்கும் இடையில், இவரது விசுவாசத்தின்படியான நீதிமானாக்கப்படுதலின் அடிப்படையில் உண்டான ஓர் ஐக்கியத்தினைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றது; ஆனால் அப்போது ஆபிரகாம் மனித பரிபூரணத்திற்கும், நித்திய ஜீவனுக்கும் ஏதுவாக நீதிமானாக்கப்படவில்லை; மாறாக ஐக்கியங்கொள்வதற்கு ஏதுவாக மாத்திரம் நீதிமானாக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் இன்னமும் தொடரவேண்டியிருந்தது; அவர் பலமானதொரு விசுவாசத்தினைப் பெற்றிருக்கின்றார் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டியிருந்தது. பல வருஷங்களாக விசுவாசம் பரீட்சிக்கப்பட்ட பின்னர், ஈசாக்குப் பிறந்தார். இப்படியாகக் கர்த்தருடைய தயவு தனக்கு இருக்கின்றது என்பதற்கும், வாக்குத்தத்தமும் நிறைவேற்றப்படும் என்பதற்குமான சான்றினை ஆபிரகாம் பெற்றுக்கொண்டார். எனினும் அவர் ஜீவனுக்கும், மனித பரிபூரணத்தை அடைவதற்கும் ஏதுவாக இன்னமும் நீதிமானாக்கப்படவில்லை. ஈசாக்கு பிறந்து பல வருஷங்கள் ஆன பிற்பாடு, தேவன்: “உன் புத்திரனும் உன் ஏகசுதனும் உன் நேசகுமாரனுமாகிய ஈசாக்கை நீ இப்பொழுது அழைத்துக்கொண்டு, மோரியா தேசத்துக்குப் போய், அங்கே நான் உனக்குக் குறிக்கும் மலைகள் ஒன்றின்மேல் அவனைத் தகனபலியாகப் பலியிடு” என்று கூறி ஆபிரகாமினுடைய விசுவாசத்தின்மீது, இறுதி பரீட்சையை வரப்பண்ணினார். (ஆதியாகமம் 22:2)

ஆபிரகாம் தனது முழுமையான இருதய-நேர்மையினை வெளிப்படுத்தாதது வரையிலும், அவர்

மீதமுள்ள மனுக்குலத்தாரைவிட “மேன்மையானதொரு உயிர்த்தெழுதலை” பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பாத்திரவானாக, தேவனால் கருதப்பட முடியாது; அதாவது மனித பரிபூரணத்துக்குரிய உயிர்த்தெழுதலுக்கு - நிஜமாய் நீதிமானாக்கப்படுவதற்கு, உண்மையாய் நீதிமானாகிடுவதற்குப் பாத்திரவானாய்த் தேவனால் கருதப்பட முடியாது. ஆபிரகாமுடைய பரிட்சைகள் அனைத்தையும் அவர் திருப்திகரமாய்க் கடந்து முடித்திருந்தாலும், அவர் இன்னமும் உண்மையில் நீதிமானாக்கப்பட முடியாது அல்லது உண்மையில் பூரணப்படுத்தப்பட முடியாது; ஏனெனில் அவர் கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் மீட்கப்பட வேண்டும். ஆதாமுடைய குடும்பத்தின் ஓர் அங்கத்தினனாக, ஆபிரகாம் மரண தண்டனையின்கீழ்க் காணப்பட்டார்; ஆபிரகாம் மனித ஜீவனின் பரிபூரணத்திற்கு நிஜமாக நீதிமானாக்கப்பட வேண்டுமானால், இந்த மரண தண்டனையானது நீக்கப்பட வேண்டும். தேவனுக்குத் திருப்தி உண்டாகும் விதத்தில் ஆபிரகாம் தன்னுடைய பங்கை ஆற்றியுள்ளார்; ஆனாலும் மாபெரும் மத்தியஸ்தர், இரண்டாம் ஆதாம், தலை மற்றும் சரீரம் நிறைவடைந்து, மத்தியஸ்தரின் கரங்கள் மூலம் பூமிக்குரிய திரும்பக்கொடுத்தலையும், பரிபூரணத்தையும் அருளும் புதிய உடன்படிக்கையானது ஆபிரகாமோடும், அவரது மாம்சீக சந்ததியாரோடும் முத்திரையிடப்படுவதுவரையிலும், ஆபிரகாம் தன்னுடைய பூரணப்படுதலுக்காய்க் காத்திருக்க வேண்டும். (எபிரெயர் 11:38-40)

நமது கர்த்தர் இயேசு, அவரது முதலாம் வருகையில் வந்து மரித்தபோது, (அப்பொழுதே) ஆபிரகாமும், முற்பிதாக்கள் அனைவரும் நீதிமானாக்கப்பட்டுவிட்டார்கள் என்று சிலர் சொல்லலாம்; ஆனால் நிச்சயமாக இது உண்மையாய் இருக்கமுடியாது. இவர்களது நிலையானது, மயக்கம் அடைந்து, தண்ணீரில் பாதி மூழ்கிப்போன குழந்தை ஒன்று, அதைக் காப்பாற்றுபவரினால் கைப்பற்றப்பட்டது போன்ற விதத்தில் காணப்படும். சுற்றி நின்று பார்ப்பவர்கள், குழந்தை காப்பாற்றப்பட்டுவிட்டது என்று மகிழ்ச்சியில் ஆர்ப்பரிக்கலாம்! எனினும் காப்பாற்றினவர் அக்குழந்தையைப் படகில் ஏற்ற வேண்டும்; மேலும் குழந்தை முழுமையாகக் காப்பாற்றப்படுவதற்கு முன்னதாக, சுவாசம்/உயிரைக்கொடுக்கும் வேலையானது நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

நிழலான ஆசாரியன் கிருபாசனத்தின்மீது பாவநிவாரண இரத்தத்தைத் தெளித்ததுபோன்று, நமது கர்த்தர் இயேசு “பரமேறி, நமக்காகத் தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரத்தியட்சமாகப் பிரவேசித்து” நம்முடைய பாவங்களுக்குரிய நிவிர்த்தியினைப் பண்ணினபோதும் கூட, ஆபிரகாமும், மற்ற முற்பிதாக்களும் இரட்சிக்கப்படவில்லை - இவர்கள் நிஜமாக நீதிமான்களாக்கப்படவில்லை அல்லது உண்மையாக நீதிமான்களாக்கப்படவில்லை - அதிகாரப்பூர்வமாக நீதிமான்களாக்கப்படவில்லை. ஏன்? ஏனெனில் விலையேறப்பெற்ற இரத்தமானது ஆபிரகாமின் சார்பாகவும், மற்ற முற்பிதாக்களின் சார்பாகவும், பொதுவான உலகத்தின் சார்பாகவும் செயல்படுத்தப்படவில்லை. “அவர் நமக்காகத் தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரத்தியட்சமாகும்படி பிரவேசித்தார்” என்று அப்போஸ்தலன் தெரிவிக்கின்றார். காரியங்களை ஒட்டுமொத்தமாகச் சேர்த்து, “கிறிஸ்து சர்வலோகத்திற்காகவும் மரித்தார்” என்று பொதுவான விதத்தில் கூறுகின்றவர்களிடத்தில், நாங்கள் குற்றங்கண்டுபிடிக்கிறதில்லை. இக்கருத்தை நாங்கள் இருதயப்பூர்வமாக ஒத்துக்கொள்கின்றோம். தேவன் நியமித்துள்ள ஏற்றவேளையில், சர்வலோகமும் கிறிஸ்துவின் தியாக மரணத்தினுடைய புண்ணியத்தின் முழுமையான பலனை அடைவார்கள் என்ற விதத்தில் அவர் சர்வலோகத்திற்காகவும் மரித்துள்ளார். ஆகையாலே, “நம்முடைய பாவங்களை நிவிர்த்தி செய்கிற கிருபாதாரபலி அவரே; நம்முடைய பாவங்களை மாத்திரம் அல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்களையும் நிவிர்த்தி செய்கிற பலியாயிருக்கிறார்” என்று வாசிக்கின்றோம் (1யோவான் 2:2). அவரது மரணம் சபையின் பாவங்களை இரத்துசெய்வதற்கு மாத்திரமல்லாமல், இறுதியில் சர்வலோகத்தின் பாவங்களையும் இரத்து செய்வதற்காகவும் நோக்கம்கொண்டுள்ளது; ஆனால் அவர் பரமேறினபோது, அவர் “நமக்காக” அதைச் செயல்படுத்தினார்; உலகத்திற்காகச் செயல்படுத்தவில்லை. நாம் ஏற்கெனவே காண்பித்துள்ளதுபோன்று இந்தச் சுவிசேஷ்யுக்கத்தின் - இந்தப் பாவநிவாரண நாளின் முடிவில், அவர் சர்வலோகத்தின் பாவத்திற்காகத் தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தின் பலனைப் புதிதாகச் செயல்படுத்துவார்.

சபை வகுப்பாரையும் (உடன் ஆசாரியர்களாகிய “சிறுமந்தை” மற்றும் நிஜமான லேவியர்களாகிய திரள்கூட்டத்தார்), மீதமுள்ள மனுக்குலத்தையும் வேதவாக்கியங்களானது எவ்வளவு தெளிவாய் வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கின்றது என்பதைக் கவனியுங்கள். ஆவிக்குரிய தளத்திற்குப் பரம அழைப்பில் கிறிஸ்துவோடு உடன்சுதந்தரர்களாக இருக்கும்படிக்கு, இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தில் “அழைக்கப்பட்டவர் களுக்கு,” வேதவாக்கியங்களில் “நீங்கள்,” “நாம்,” “எங்கள்” என்ற வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இவர்கள் உலகத்தார் அல்லாதவர்களாவார்கள்; இவர்கள் “கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகள்” என்று அழைக்கப்படாமல், “அவரது சகோதரர்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்; இவர்களுக்கு அவர் மூத்த சகோதரன் ஆவார்; கிறிஸ்துவின் அங்கத்தினர்களாகிய இவர்களுக்கு அவரே தலையாவார் - மணவாட்டி வகுப்பாராகிய இவர்களுக்கு அவரே தலையாவார் அல்லது மணவாளன் ஆவார்; இஸ்ரவேலும், முழு உலகமும் தங்களுக்கான ஜீவனையும், திரும்பக்கொடுத்தவின் உரிமைகளையும், பரிபூரணத்தையும் மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்துவிடம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்படியாக நமது கர்த்தர் உலகத்திற்குப் பிதாவாக அல்லது ஜீவனளிப்பவராகக் காணப்படுவார். அவர் சபைக்கு, தம்முடைய மணவாட்டிகளுக்கு, தம்முடைய அங்கத்தினர்களுக்கு ஜீவன் அளிப்பவரல்ல. “அவரது இரத்தத்தின் மீதான விசுவாசத்தினால் நாம் நீதிமான்களாக்கப்பட்டாலும்,” நாம் ஒருபோதும் அவரிடமிருந்து நிஜமாகப் பூமிக்குரிய ஜீவனையும், மனித பரிபூரணத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. கிறிஸ்துவின், மத்தியஸ்தரின், ஆசாரியனின், மகிமையான இராஜாவின் அங்கத்தினர்களாக ஆகத்தக்கதாக, நாம் நம்மைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவலியாக ஒப்புக்கொடுக்க அனுமதிக்கப்படும் நோக்கத்திற்காக, பூமிக்குரிய ஜீவ-உரிமைகளினால் நாம் தரிப்பிக்க மாத்திரம் பட்டிருக்கின்றோம். நமது கர்த்தராம் இயேசு கிறிஸ்துவின் தேவனும், பிதாவுமானவரே நம்மை ஜெனிப்பித்துள்ளார். நம்முடைய ஜெனிப்பிக்கப்படுதலும், நமது கர்த்தர் இயேசுவின் ஆவிக்குரிய ஜெனிப்பித்தலைப் போன்றதேயாகும்; அவர் யாரால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டாரோ, அவராலேயே நாமும் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டோம்; இன்னுமாக ஒரே காரணத்திற்காகவே ஜெனிப்பிக்கப்படும் இருக்கின்றோம்; பலியாகும் பரியந்தமுள்ள நம்முடைய கீழ்ப்படிதலானது, நமது மாபெரும் மீட்பரின் புண்ணியத்தினால் அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கதாக ஆக்கப்படுகின்றது.

ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு குறித்து, இவர்கள் கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகள் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது; இவர்கள் பூமிக்குரிய ஜீவனையும், பரிபூரணத்தன்மையை மீண்டும் பெறும் முழுச்சிலாக்கியங்களையும் நேரடியாக மீட்பரிடமிருந்து, “ஏற்றவேளையில்” பெற்றுக்கொள்வார்கள். உலகம் இதுவரையிலும் எந்த விதத்திலும் ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை; ஆகையாலே “உலகம் முழுவதும் பொல்லாங்கனுக்குள் கிடக்கிறதென்று” அப்போஸ்தலன் கூறுகின்றார். தேவனுக்கும், மனுக்குலத்தின் உலகத்திற்கும் இடையில் நியமிக்கப்பட்ட மத்தியஸ்தராகிய இயேசு, அவர்களுக்கான தம்முடைய வேலையை இன்னமும் கையில் எடுக்கவில்லை. “நமக்கான” முந்தைய வேலையை அவர் முடிப்பதுவரையிலும், அவர்கள் காத்திருக்க வேண்டும் - அதாவது அவரது “அங்கத்தினர்களென,” அவரது “சரீரென,” அவரது “சபையென” தெரிந்தெடுக்கப்படும் சிறுமந்தையை அவர் கூட்டிச்சேர்ப்பது வரையிலும், உலகம் காத்திருக்க வேண்டும்.

விசுவாச வீட்டாராகிய “நம்மை” தவிர்த்துள்ள பொதுவான மனுக்குலத்தின் உலகத்தார் சார்பில், நமது கர்த்தர் தம்முடைய புண்ணியத்தினைச் செயல்படுத்துவதற்குரிய நேரம் வருகையில் - ஆபிரகாமும், முற்பிதாக்கள் அனைவரும் பூமிக்குரிய தளத்தில் முதற்பலன்களாய்க் காணப்படுவார்கள். இவர்களுடைய நீதிமானாக்கப்படுதலானது, மீதமுள்ள மனுக்குலத்தாரால் அனுபவிக்கப்படப்போகின்றதைவிட “மேன்மையானதொரு உயிர்த்தெழுதலின்” மூலம் நிஜமானதாக்கப்படும், உயிரிக்கொடுக்கப்படும். இவர்கள் பூர்வகாலத்தில் தேவனுடைய அங்கீகரிப்பைப் பெற்றுள்ளபடியால், பரிபூரணத்தன்மையை மீண்டும் பெறும் விஷயம் இவர்களுக்கு உடனடியாக அருளப்படும்; ஆனால் உலகத்தாரைப் பொறுத்தமட்டில், ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய படிப்படியான நடைமுறையின் மூலம், மனித பரிபூரணத்தின் அல்லது நிஜமான நீதிமானாக்கப்படுதலின் தளத்திற்கு உலகத்தார் வருவார்கள். மீதமுள்ள மனுக்குலத்தார் போலவே மனித பரிபூரணத்தை (நிஜமான நீதிமானாக்கப்படுதலை) பெறும்

முற்பிதாக்களும், மேசியாவின் பிள்ளைகளாக இருப்பார்கள். “உமது பிதாக்களுக்குப் பதிலாக உமது குமாரர்கள் இருப்பார்கள்; அவர்களைப் பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக வைப்பீர்” (சங்கீதம் 45:16). இவர்கள் நம்மையல்லாமல் பூரணராகாதபடிக்குத் (ஜீவனுக்கேதுவாக நிஜமாய் நீதிமான்களாக்கப்படாதபடிக்கு) தேவன் முதன்மையான ஒன்றை முதலாவதாக நமக்கென்று வைத்திருக்கின்றார் என்றுள்ள அப்போஸ்தலனின் வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள். (எபிரெயர் 11:38-40)

விசுவாசத்தின் மூலமான நம்முடைய நீதிமானாக்கப்படுதல்

ஆபிரகாமுக்குரிய நிஜமான நீதிமானாக்கப்படுதலில் மூன்று படிகள் காணப்பட்டதுபோன்று, (இப்படிகளில் இரண்டு அவர் சார்பிலான படிகளாகவும், ஒன்று கர்த்தருடையதாகவும் காணப்பட்டதுபோன்று) நம்முடைய நீதிமானாக்கப்படுதலிலும் மூன்று படிகளை நாம் காணலாம். தன் தகப்பன் வீட்டைவிட்டு வெளியேறுவதற்குரிய தேவனுடைய அழைப்பை ஆபிரகாம் கேட்டதுபோன்று, இந்தச் சிவிசேஷ யுகத்தில் விசுவாச வீட்டாரும், உலகத்தை விட்டுவிடவும், அவர்களுக்கு நலமானதெனத் தேவன் காணும் சந்தோஷம் மற்றும் துக்கங்களாகிய அனுபவங்களின்கீழ், அவரது ஜனங்களாகிடுவதற்கும் அவரால் அழைக்கப்படுகின்றனர். ஆபிரகாம் ஆராணைவிட்டு, கானானுக்குப் பிரவேசித்ததுபோன்று, இந்த முதலாம் படியை நாம் எடுத்துவைத்த நேரம் முதற்கொண்டு, (கீழ்ப்படிதல் எனும் படியை அவரது பிள்ளைகளென எடுத்துவைத்தது முதற்கொண்டு), நாம் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டவர்கள்

R4574 : page 87

போன்று கருதப்படுகின்றோம். ஆனால் ஆபிரகாம் எப்படி ஜீவனுக்கேதுவாக நீதிமானாக்கப்படவில்லையோ, அதுபோல நாமும் பரிட்சிக்கப்பட்டு, உண்மையுள்ளவர்களென நிரூபிக்கப்படுவது வரையிலும் ஜீவனுக்கேதுவாக நீதிமானாக்கப்படுகிறதில்லை. ஆபிரகாம் ஈசாக்கை பலிசெலுத்தச் சொல்லப்பட்டபோது, அவரது விசுவாசம் பரிட்சிக்கப்பட்டதுபோன்று, “உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும், தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுங்கள்” என்ற செய்தியை நாம் கேட்டபோது, நம்முடைய விசுவாசமும், நேர்மையும் பரிட்சிக்கப்பட்டது.

இப்படியாக விசுவாசத்தின் மூலமான நீதிமானாக்கப்படுதலானது தொடர்கின்றது; ஆனால் போதிய காலங்கள் கொடுக்கப்பட்டும், ஒருவேளை பலிசெலுத்த முன்வருவதற்கு மறுக்கப்படுமானால், இது விசுவாசம் போதுமானதாய் இல்லை என்பதையும், நேர்மை போதுமானதாய் இல்லை என்பதையும், அழைக்கப்பட்டுள்ளதான மகிமையான காரியங்களை அடைய முடியாது என்பதையும், இப்படிப்பட்டவர்கள் அவற்றிற்குப் பாத்திரவான்கள் இல்லை என்பதையும் நிரூபிக்கின்றதாய் இருக்கும். இத்தகையவர்கள் கிருபையை விருதாவாகப் பெற்றுள்ளனர் என்று அப்போஸ்தலன் தெரிவிக்கின்றார். நியாயமான/போதிய காலத்திற்குப் பிற்பாடு, தேவனுடன் ஐக்கியம் கொண்டிருப்பதற்குரிய இவர்களது நீதிமானாக்கப்படுதலானது காலாவதியாகுகின்றது; இதற்கேற்றாற்போல் இவர்களது சமாதானமும், சந்தோஷமும் கூட மங்கிப்போய்விடுகின்றன. இந்தச் சிவிசேஷ யுகத்தினுடைய பரம அழைப்பை அல்லது மகா தயவை அடைவதற்குரிய வாய்ப்பினை இவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள்; ஆனால் அதைப் பிரயோஜனப்படுத்திக்கொள்ளத் தவறிப்போய்விட்டனர். பின்னர் இத்தகையவர்கள் தேவனோடு கொண்டிருக்கும் உறவானது, மீதமுள்ள மனுக்குலத்தார் கொண்டிருப்பது போன்றே காணப்படும். இவர்கள் புதிய உடன்படிக்கையின்கீழ் மீட்பரினால் கையாளப்படத்தக்கதாகவும், மத்தியஸ்தரின் மத்தியஸ்த இராஜ்யத்தின்கீழ் அவரால் ஆசீர்வதிக்கப்படத்தக்கதாகவும், மீட்பரிடத்திற்குக் கையளிக்கப்படுவார்கள்.

ஆனால் இந்தச் சிவிசேஷ யுகத்தினுடைய அழைப்பின் காலக்கட்டத்தில், உலகத்தைத் துறந்து, விசுவாசத்தின்மூலம் தேவனுடன் உறவிற்குள் வந்துள்ள சிலர், “விசுவாசத்தினால்” நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்; மேலும் மீட்பருடைய மாதிரியைப் பின்தொடர்ந்து, தங்கள் சரீரங்களை ஜீவனுள்ள பலிகளாக ஒப்புக்கொடுக்கும் அளவுக்குத் துணிந்துள்ளனர். இவர்கள் “அநுக்கிரக காலத்தில்”

R4575 : page 87

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்; மேலும் புதுச்சிருஷ்டியில் அங்கத்தினர்களென, ஆவிக்குரிய தளத்தில்

தேவனுடைய புத்திரர்களென - மேசியாவின் சரீரத்தில், சபையில் அங்கத்தினர்களென - பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டதில் தெய்வீகச் சான்றையும் பெற்றிருக்கின்றனர். இவர்கள் நிஜமான நீதிமானாக்கப்படுதலைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை - இவர்கள் நிஜமாகப் பூரணமாக்கப்படவில்லை; எனினும் தேவன் இவர்களது பலியை ஏற்றுக்கொண்ட மாத்திரத்தில், மனித பரிபூரணத்திற்கடுத்த இவர்களது உரிமைகள் அனைத்தும் முற்றுப்பெற்றது. இவர்கள் அர்ப்பணம்பண்ணினது முதற்கொண்டு, இவர்கள் "நீதிமான்களாகக் கருதப்படும் நிலையானது" துவக்கம்பெற்றது. அதாவது, ஒருவேளை இவர்கள் இயேசு "பரிசுத்தராகவும், குற்றமற்றவராகவும், மாசில்லாதவராகவும், பாவிசுருக்கு விலகினவராகவும்" காணப்பட்டதுபோன்று உண்மையில் காணப்பட்டிருந்தால், தேவன் இவர்களை எப்படிக்கையாண்டு இருப்பாரோ, அப்படிப்போலவே அக்கணம் முதல் இவர்களைக்கையாண்டார் என்று நாம் சொல்ல வருகின்றோம்.

இக்காரியத்தை உதாரணத்துடன் பார்க்கலாம். ஜனவரி 1, 1910-ஆம் வருஷத்திற்கு முன்பு, எந்த ஒரு நேரத்திலும் பயன்படுத்துவதற்குரிய ஆயிரம் டாலர் (\$1,000) மதிப்புள்ள காசோலைக்கானச் சீட்டு ஒன்றை A-என்ற நபர், B-என்ற நபருக்கு வெகுமதியாகக் கொடுக்கின்றார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்தச் சீட்டு, கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதினாலும், உலகம் மற்றும் பாவத்திலிருந்து திரும்புவதினாலும், நமக்கு வரும் விசுவாசத்தினாலான நீதிமானாக்கப்படுதலைக் குறிக்கின்றதாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். காசோலையானது ஆவிக்குரிய புத்திரத்துவத்திற்கான பரிசுத்த ஆவியின் ஜெநிப்பித்தலைக் குறிக்கின்றதாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். சீட்டைக் கொடுத்தாலே காசோலை கிடைக்கும் காரியமானது, பூமிக்குரிய உரிமைகள் அனைத்தையும் - அதாவது நமக்குச் சொந்தமானதும், கர்த்தரால் நமக்குத் தரிப்பிக்கப்பட்டவைகளும் (ஆனால் நமக்கென்று சொந்தமாகக் கொடுக்கப்படாதவைகளும்) ஆகிய அனைத்தையும் ஒப்புக்கொடுத்துவிடுவதன் மூலம் மாத்திரமே, ஆவிக்குரிய சபாவமானது நமக்குரியதாகும் என்பதைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கும். சீட்டைக் கொடுத்தால் காசோலை மட்டும் கிடைக்கும் என்பதுபோல, நம்முடைய நீதிமானாக்கப்படுதலும் கூட, அதற்கென்றே நியமிக்கப்பட்டுள்ள நோக்கத்திற்காக மட்டுமே பயன்படும் - அதாவது "நம்முடைய சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும், தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு" நம்மை ஏதுவானவர்களாக்கும். ஜனவரி 1-ஆம் தேதிக்கு முன்னதாக அச்சீட்டானது பயன்படுத்தப்படவில்லையெனில், அச்சீட்டு அதன் மதிப்பனைத்தையும் இழந்துவிடுவதுபோன்று, நம்முடைய விசுவாசத்தினாலான நீதிமானாக்கப்படுதலும் கூட, ஏற்ற காலப்பகுதிக்குள்ளாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லையெனில், அதன் மதிப்பனைத்தையும் இழந்துவிடும். நியமிக்கப்பட்டுள்ள காலப்பகுதிக்குள்ளாகச் சீட்டு ஒப்படைக்கப்படும் காரியமானது, அம்மனிதனுக்குக் காசோலையைப் பெற்றுத்தருவதுபோன்று, விசுவாசத்தின் வாக்குறுதி நிறைவுபெறுகிற தருணத்தில், காரியம் நிஜமாகுகின்றது. காசோலை பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுதலைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கும். பின்னர் வங்கியில், "ஏற்றவேளையில்" காசோலை பணமாகிற காரியமானது, மரண பரியந்தம் உண்மையாய் இருப்பதன் மூலம் நம்முடைய அழைப்பும், தெரிந்துகொள்ளுதலும் (காசோலையின் பணம் நமக்கு முழுவதுமாக வரும்போது) உறுதிப்படுத்தப்படுவதைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கும்.

காசோலை பெற்றுக்கொண்ட பிற்பாடு, அதை ஒருவன் தொலைத்தாலோ அல்லது அழித்துப்போட்டாலோ, வங்கிக்குப்போய், சீட்டைக் கேட்கமுடியாது; அதுபோல பரிசுத்த ஆவியின் ஜெநிப்பித்தலை அடைந்தவர்கள், ஒருவேளை அதைத் தவறாய் பயன்படுத்துவார்களானால் அல்லது இரண்டாம் மரணத்திற்குள் முற்றிலும் தொலைத்துப்போடுவார்களானால், மனித பூரணத்தன்மையை மீண்டும் பெறுவதற்காக வேண்டி, கர்த்தரிடம் கேட்கமுடியாது. இத்தகையவர்களுக்கு, அவர்களுக்குரிய கிறிஸ்துவினுடைய புண்ணியத்தின் முழுப்பங்கும் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டாயிற்று; "கிறிஸ்து இனி மரிப்பதில்லை."

விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் நீதிமானாக்கப்படுதலின் வெவ்வேறு அம்சங்களைக்குறித்தும், நீதிமானாக்கப்பட்டவர்கள் - ஒன்றில் முற்பிதாக்களுக்குரிய மனித பரிபூரணத்தைத் தரும் "மேன்மையான

உயிர்த்தெழுதலுக்காய்” தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக அல்லது சபைக்குரிய புதிய சபாவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகத் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக, கீழ்ப்படிதலின் முழுமையான பரீட்சைக் கொடுக்கப்படுவதன் அவசியம் குறித்தும் நாங்கள் காண்பித்திருக்கின்றோம். அடுத்ததாக ஒருவேளை நமது கர்த்தர் பரமேறின பிற்பாடு, “நமக்காக” மட்டுமில்லாமல், சர்வலோகத்திற்காகவும் வேண்டி அவர் தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரத்தியட்சமாயிருப்பார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; அப்படி இருந்திருந்தால் சீர்த்தூக்கிவிடப்படுவதற்குரிய காலமாகிய ஆயிர வருஷங்களினுடைய இறுதியில் இல்லாமல், உடனடியாகவே நம்மைப்போலவே சர்வலோகமும் தேவனுடன் உறவிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பார்கள். ஒருவேளை இப்படிக் கடந்த காலங்களின் உலகத்தினுடைய பாவங்கள் இரத்து செய்யப்படுகின்ற காரியமும், அவர்களை அபூரண ஜீவிகளெனப் பிதாவுக்கு முன் கொண்டு நிறுத்துவதும், அவர்களுக்கு நன்மையாக இருக்குமோ? இல்லை என்றே நாங்கள் பதிலளிக்கின்றோம்; இன்றைய காலங்களில் வெகுசிலரே நன்மை அடைந்திருப்பது போன்றே, அதிக நன்மை இருந்திருக்காது என்றே நாங்கள் பதிலளிக்கின்றோம். இன்னொரு (சிக்கல்) காரியம் என்னவெனில், ஆதாமின் பிள்ளைகள் அனைவரும் பெலவீனர்கள், அபூரணர்கள் ஆவார்கள்; ஆகவே இவர்களில் யாரெல்லாம் தங்கள் முழு இருதயத்தோடு தேவனிடத்திற்குத் திரும்பி, விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலைக் காண்பிப்பார்களோ, அவர்கள் மட்டுமே கிறிஸ்துவின்மூலம் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கவர்களாகுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கக்கூடும்; இதனால் மீதமுள்ள கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தகாதவர்களாகிவிட நேரிடும்; மேலும் கிறிஸ்துவினுடைய புண்ணியத்தின் மூலம், ஆதி பாவங்களிலிருந்து இவர்கள் அடையும் விடுதலையானது, இவர்கள் மீது நித்திய ஜீவனா அல்லது நித்திய மரணமா எனும் பரீட்சையை மாத்திரம் வைத்துவிடுகின்றதாகிவிடும். இவர்கள் தேவனுக்கும், நீதிக்கும் சத்துருக்களாகத் தீர்க்கப்படக்கூடும் - இவர்கள் தங்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாத மாம்சத்தின் பொல்லாத கிரியைகள்மூலம் மாத்திரம் சத்துருக்களாகிவிடாமல், இருதயத்திலும் சத்துருக்களாகக்கூடும்; அதாவது “தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிராத மாம்ச சிந்தை” உடையவர்களாகக் காணப்படக்கூடும். ஆகையால் இன்று தேவனுடைய கிருபையினால் விசுவாச வீட்டாராகிய சபைக்கு அருளப்பட்டவைகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுப்பட்ட வழிமுறை ஒன்றே, உலகத்திற்கு அவசியமாகக் காணப்படும். நம்முடைய கண்கள் காண்கிறதினாலே, அவைகள் பாக்கியமுள்ளவைகள்; நம்முடைய காதுகள் கேட்கிறதினாலே அவைகள் பாக்கியமுள்ளவைகள்; நம்முடைய இருதயங்கள் தேவனுடன் ஐக்கியம்கொள்வதற்கு வாஞ்சையாய் இருக்கின்றபடியால் அவைகள் பாக்கியமுள்ளவைகள்; இல்லையேல் அவர் நம்மை ஜீவனுள்ள பலிகளென அங்கீகரித்திருக்கவு மாட்டார்; விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் நம்மை நீதிமான்களாக்கியிருக்கவுமாட்டார்; நம்முடைய மரண உடன்படிக்கையின்மூலம் நம்மைப் பரிசுத்தம்பண்ணியிருக்கவுமாட்டார். உலகத்திற்கு என்ன அவசியமோ, அதையே அவர்களுக்கு ஏற்பாடுபண்ணியுள்ளார். அது பின்வருமாறு:

- (1) சாத்தானுடைய வல்லமையை நசுக்கிப்போடுவதற்கு, குருடாக்கும் மற்றும் அடிமைப்படுத்தும் அவனது செல்வாக்குகளிலிருந்து மனுக்குலத்தை விடுதலைப்பண்ணும் ஒரு பலமான இராஜ்யம் அவசியம்.
- (2) உடனடியாக வெகுமதிகளையும், தண்டனைகளையும் கொடுக்கத்தக்கதாக, நீதியுள்ள ஓர் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும்.
- (3) பரிவாய் இருக்கும் ஓர் இரக்கமுள்ள பிரதான ஆசாரியன்கூட அவசியம்; இதுமாத்திர மல்லாமல் ஜனங்கள் சார்பாகச் செயல்படுத்துவதற்கும், அவர்களை மனதிலும், ஒழுக்கத்திலும், சரீரத்திலும் சீர்ப்படுத்தத்தக்கதாக, இவரது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அவர்களை முழுமையாய்க் கொண்டுவருவதற்கும் ஏதுவான புண்ணியத்தினை உடையவராக இவர் இருக்க வேண்டும்.
- (4) மாம்சீக இஸ்ரவேலுக்கான தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களோடு இணைந்துகொள்ள

வேண்டுமானால், இஸ்ரவேலையே மார்க்கமாக/வழியாகப் பெற்றிருந்து, இவர்கள் மூலமாய்ப் புது உடன்படிக்கையின் ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் உலகத்திற்குக் கடந்துவர வேண்டும்.

- (5) இந்தச் சவிசேஷ யுகத்தினுடைய இறுதியில், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் கண்டடையப்பட்டு, அனைவரும் மகிமையடைகையில், இந்த மத்தியஸ்த இராஜ்யம் துவங்கும். அப்போது புதிய உடன்படிக்கையானது முற்பிதாக்கள் மூலமாய் இஸ்ரவேலுடன் ஸ்தாபிக்கப்படும். இவர்களுடைய பாவங்களானது, நம்முடைய பாவங்களை இப்பொழுது நிவிர்த்திச் செய்கின்ற அதே விலையேற்பெற்ற இரத்தத்தினால் நிவிர்த்திச் செய்யப்படும். இதன் விளைவாக முற்பிதாக்கள் பரிபூரணர்களாக வெளிவருவார்கள்; இவர்களிடத்தில், இவர்களது சொந்த இஸ்ரவேல் இனத்தார் மாத்திரமல்லாமல், சகல ஜாதிகளும் கூடக்கொள்வார்கள். "நான் அவர்களுடைய பாவங்களை நீக்கும்போது, இதுவே நான் அவர்களுடனே செய்யும் உடன்படிக்கை" (உரோமர் 11:27; எரேமியா 31:33). அவர்களது பழைய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையைப் பார்த்து அல்ல, மாறாக ஒரு புதிய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையைப் பார்த்து சோதோமும், சமாரியாவும், சகல ஜாதிகளும் குமாரத்திகளாகக் கொடுக்கப்படுவார்கள். (எசேக்கியேல் 16:60-63)

புதிய உடன்படிக்கை மற்றும் (நிஜமான மோசேயாகிய புதிய உடன்படிக்கையினுடைய

R4575 : page 88

மத்தியஸ்தரின் கரங்களில்) அதன் ஆயிர வருஷ இராஜ்யத்தின் புதிய அரசாங்கத்தின்கீழ்ச் சீயோனிலிருந்து (ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலிலிருந்து) வேதமும், எருசலேமிலிருந்து (மாம்சீக இஸ்ரவேலிலிருந்து) கர்த்தருடைய வசனமும் புறப்படும். இதன் விளைவு வியத்தகு ஆசீர்வாதங்களாய்க் காணப்படும் - அதாவது மனதிலும், ஒழுக்கத்திலும், சரீரத்திலும் மேம்படுதல், தொல்லைகளிலிருந்து விடுதலை, நோய்கள் அப்புறப்படுத்தப்படுதல் முதலானவைகள் ஆகும். பெரும்பாதையான வழி துவங்கப்படும்; கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதங்கள் முழுப்பூமியையும் நிரப்பும். அநேகம் ஜாதிகள் இதை (உணர்ந்துகொள்வார்கள்) கவனிப்பார்கள்; மேலும் இஸ்ரவேலுடன் அந்தப் பூமிக்குரிய நன்மைகளைப் பங்கெடுக்க ஆசைப்படுவார்கள்; ஆனால் புதிய உடன்படிக்கையானது இஸ்ரவேலோடு மாத்திரம் பண்ணப்பட்டிருக்கும். திரும்பக்கொடுத்தலின் தயவுகளில் மற்ற ஜாதிகள் பங்கெடுப்பதற்குரிய ஒரே வழி, இஸ்ரவேலர் ஆகுவதுதான் - அதாவது புதிய உடன்படிக்கையின் சட்டங்கள், விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குகளின்கீழ் வருவதாகும். திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்கள் மிகவும் கவரும் விதமாய்க் காணப்படும் என்பதாலேயே, நாம் பின்வருமாறு வாசிக்கின்றோம்: "திரளான ஜனங்கள் புறப்பட்டு வந்து: நாம் கர்த்தரின் பர்வதத்துக்கும், யாக்கோபின் தேவனுடைய ஆலயத்துக்கும் போவோம் வாருங்கள்; அவர் (அவரோடு யூதனும்கூட) தமது வழிகளை நமக்குப் போதிப்பார், நாம் (அவர்களைப் போலவே) அவர் பாதைகளில் நடப்போம் என்பார்கள்; ஏனெனில் சீயோனிலிருந்து வேதமும், எருசலேமிலிருந்து கர்த்தரின் வசனமும் வெளிப்படும்." (ஏசாயா 2:3)

இப்படியாக பெரும்பாதையான வழியானது, இஸ்ரவேல் மூலமாக, முற்பிதாக்கள் மூலமாக, இவர்களோடு பண்ணப்படும் புதிய உடன்படிக்கையின் மூலமாகத் திறக்கப்படும். பெரும்பாதையான வழியானது அபூரணத்திலிருந்து பரிபூரணத்திற்கும், நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கும், இன்னுமாக ஆதாமுக்குள் இழந்துபோகப்பட்டு, கல்வாரியில் மீட்கப்பட்டதுமான அனைத்தையும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுதலுக்கும் நேராய் வழிநடத்திடும். பஞ்சமானது எப்படி எகிப்தியர்களை ஜீவ அப்பத்திற்காக வேண்டி யோசேப்பினிடத்திற்குப் படிப்படியாக வழிநடத்தியதோ, அதுபோலவே ஆயிர வருஷ யுகத்தின் காரியங்களும்கூட, பரிபூரணத்தையும், நித்திய ஜீவனையும் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகச் சகல ஜாதிகளையும் இஸ்ரவேலிடத்தில் வழிநடத்திடும்.

ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய நீதிமானாக்கப்படுதலானது, விசுவாச-நீதிமானாக்கப்படுதலாய்க் காணப்படாமல், மாறாக நிஜமான நீதிமானாக்கப்படுதலாகவும், “செய்து, பிழைத்துக்கொள்ளுங்கள்” எனும் புது உடன்படிக்கையின் நிபந்தனையின்கீழும், அந்தப் புது உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தர் மூலம் ஏற்பாடுபண்ணப்பட்டுள்ள இரக்கமுள்ள ஏற்பாட்டின்கீழும், படிப்படியாக அடையப்படுகின்ற ஒன்றாகவும் காணப்படும். மத்தியஸ்தருடைய ஆளுகையின்போது, இராஜ்யத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கு இசைவாய் வர மறுக்கும் அனைவரும், அக்காலத்தில் விருப்பமும் கீழ்ப்படிதலுமுள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் விசேஷித்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முதலாவது தவறிப்போகின்றவர்களாய் இருப்பார்கள்; பின்னர் தங்கள் தவறான நடக்கையில் தொடர்வார்களானால், மீட்கப்படும் நம்பிக்கை ஏதுமில்லாமல், இறுதியில் இரண்டாம் மரணத்தில் அறுப்புண்டுபோவார்கள். இஸ்ரவேல் வாயிலான புது உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தரால், கிறிஸ்துவின் புண்ணியமானது பிரயோகிக்கப்பட்டதன் மூலம் பரிபூரணத்தை அல்லது நிஜமான நீதிமானாக்கப்படுதலை, ஆயிர வருஷங்களின் இறுதியில் மனுக்குலம் யாவரும், அடைந்திருப்பார்கள். அப்போது பூரணராக்கப்பட்டுக் காணப்படும் மனுக்குலம் யாவரும், இஸ்ரவேலர்களாய்க் காணப்படுவார்கள்; அதாவது பல்வேறு தேசத்தார் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளில் வந்து, இங்குக் குடிமக்கள் ஆகுவது போன்றதாகும். இப்படியாக ஆயிர வருஷ யுகத்தின்போது, சகல ஜாதிகளும் படிப்படியாக இஸ்ரவேலிடத்திற்கு வந்து, புது உடன்படிக்கைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, இப்படியாகப் பூமிக்குரிய தளத்தில் உத்தம இஸ்ரவேலர்களாகிடுவார்கள்.

நமது கர்த்தர் தம்முடைய மத்தியஸ்த இராஜ்யத்தின் இறுதியில், ஆளுகையைப் பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் கையளிக்கையில், அவர் இஸ்ரவேலர்களை மட்டும் - அதாவது ஆபிரகாமின் சந்ததியைக் கையளிப்பார்; “நீ திரளான ஜாதிகளுக்குத் தகப்பனாவாய்;” “உன்னுடைய சந்ததி எண்ணவுங்கூடாத கடற்கரை மணலைப்போலிருக்கும்” என்று எழுதப்பட்டிருப்பது போன்றதாகும் (ஓசியா 1:10). பிற்பாடு ஆபிரகாமின் சந்ததியாராகிய இந்த மாபெரும் கூட்டம் - அதாவது பரிபூரணர்களாகவும், (எந்தச் சூழ்நிலைகளையும் பொருட்படுத்தாமல்) தெய்வீகப் பிரமாணங்களை முற்றிலும் கைக்கொள்ள முடிகிறவர்களாகவும் காணப்படும் இவர்கள், கொஞ்சக்காலம் சாத்தான் கட்டவிழ்த்துவிடப்படுவதன் மூலம் சோதிக்கப்படுவார்கள். எதிராளியானவர் “கடற்கரை மணலைப் போலிருக்கும்” ஜனங்கள் அனைவரையும் வஞ்சிக்கத்தக்கதாக, பூமியெங்கும் செல்வார். எத்தனைப்பேர் உண்மையில்லாதவர்களென நிரூபிக்கப்பட்டு, இவர்களுக்காகச் சாத்தான் விரிக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள வலையில் விழுவார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படவில்லை; ஆனாலும் தேவன் தமக்கும், தம்முடைய நீதியின் கொள்கைகளுக்கும் ஜனங்கள் கொண்டிருக்கும் நேர்மை தொடர்புடைய விஷயத்தில், முதலாவது அவர்களைப் பரிட்சிக்காமல், யார் ஒருவரையும் அவர் நித்திய ஜீவ நிலைக்குள் முற்றும் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறதில்லை. தற்காலத்தில் தேவன் சபைக்கு வைக்கும் பரிட்சைகளில் ஒன்று, மாம்சத்தின் அடிப்படையில் இல்லாமல், மாறாக ஆவியின் அடிப்படையில், இருதயத்தினுடைய நோக்கங்களின் அடிப்படையில் நம்மைப் பரிட்சிப்பதாகும் - அதாவது அவரது வார்த்தைகளுக்கும், ஏற்பாடுகளுக்குமுரிய நம்முடைய கீழ்ப்படிதலைப் பரிட்சிப்பதாகும். கீழ்ப்படிந்து ஒப்புக்கொடுப்பவர்கள் மாத்திரமே பரிட்சையில் ஜெயிப்பார்கள். இறுமாப்புள்ளவர்களும், பெருமையுள்ளவர்களும், சுய-சித்தம்கொண்டவர்களும் நிச்சயமாகவே ஏற்க மறுக்கப்படுவார்கள். “ஆகையால், ஏற்றகாலத்திலே தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு, அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்.” (1 பேதுரு 5:6)